



# KESZI HARANGSZÓ

Budakeszi római katolikus egyházközségének kiadványa

2019. október 13.

XVII. évfolyam 33. szám

**Évközi 28. vasárnap**

„Az Úr megmutatta üdvösségét,”

## Egyházközségünk hirdetése:

**Október 13. 28.évk.hét  
vasárnap:**

**08:00** – +Erzsébet, József és  
Gyula

**10:00** – Élő Gergely

**11:30** – Makkosmária

**19:00** – +Dénes, Melánia és  
+Rokonok

A szentmise olvasmányai:

2Kir 5,14-17 Zsolt 97

2Tim 2,8-13 Lk 17,11-19

**Október 14. 28.évk.hét hétfő:**

Szent I. Kallixtus pápa és vértanú

**06:30** – +Teréz

**18:00** – Bibliaóra a hittanteremben

**Október 15. 28. évk.hét kedd:**

A Jézusról nevezett (Avilai) Szent

Teréz szűz és egyháztanító

**06:30** – +Teréz és Teréz

**Október 16. 28.évk.hét szerda:**

Szent Hedvig szerzetesnő

**06:30** – Élő Júlia

**Október 17. 28.évk.hét**

**csütörtök:**

Antiochiai Szent Ignác püspök és  
vértanú

**06:30** – Élő Teréz és +Teréz

18:30-19:30: Szentségimádás

**Október 18. 28.évk.hét péntek:**

Szent Lukács evangélista

**18:00** – **19:00** – gyóntatás

**19:00** – +Sándor

**Október 19. 28.évk.hét szombat:**

**19:00** – Deák család élő és

+tagjai

**Október 20. 29.évk.hét**

**vasárnap:**

**08:00** – Szűz Mária tiszteletére

**10:00** – Élő Márk és testvérei

A Szent Cecília Kamarakórus

énekel

**11:30** – Makkosmária

**19:00** – Rózsafűzér Társulat élő  
és +tagjai

A szentmisék után missziós  
gyűjtés.

## **MINISTRÁNS TOBORZÓ**

Kedves Szülők!

A Budakeszi Ministráns Gárda  
idén is várja a 8. életévüket  
betöltött fiúkat az oltár  
szolgálatára!

Jelentkezési tudnivalók:

Ministránsvezető:

Stock Szabolcs

tel.: +36-30-788-6454

e-mail.:sz.stocki@gmail.com

Jelentkezési lapot a sekrestyéből

lehet kérni!

## **BIBLIAÓRA**

Október 14. hétfő 18:00

Hittanterem

## **MEGHÍVÓ**

2019.október 23. 16 óra  
Országzászló, 56-s Emlékkő

Az 1956-s forradalom és  
szabadságharc tiszteletére

**MEGEMLÉKEZÉS**

lesz.

Beszédet mond:

**Dr.PÁKH TIBOR**

jogász, 56-s elítélt,  
antikommunista ellenálló

Szeretettel várjuk!

**Ferenc pápa:**

„Az ideológusok, akik az  
**Egyház** úgymond  
„tisztaságát” akarják, megütik  
**Krisztust!”**

A Szentatya október 9-én folytatta  
az Apostolok cselekedeteiről szóló  
katekézissorozatát. Saul alakjáról  
elmélkedett (ApCsel 9,3–6), akit  
Isten eszközzé választott ki,  
átalakította a szívét, hogy a  
keresztények üldözőjéből a  
krisztusi örömhír hirdetője legyen.  
A pápa katekézisének magyar  
fordításban teljes terjedelmében  
közreadjuk.

István megkövezésének  
jelenetétől kezdve feltűnik egy  
alak, Péteré mellett, aki a  
legerőteljesebben és legtöbbször  
van jelen az Apostolok  
cselekedeteiben: „egy Saulnak  
hívott fiatalember” (ApCsel 7,58).  
Az elején úgy van bemutatva, mint  
aki jóváhagyja István halálát és el  
akarja pusztítani az Egyházat (vö.  
ApCsel 8,3), de aztán Isten  
választott eszközévé válik, hogy  
hirdesse az evangéliumot a  
pogányoknak (vö. ApCsel 9,15;  
22,21; 26,17).

A főpap engedélyével üldözni  
kezd és elfogja a keresztényeket.  
Közöttetek vannak olyanok, akik  
diktatúrák által üldözött  
nemzetekből jönnek; ti pontosan  
értitek, mit jelent üldözni és  
bebörtönözni az embereket. Ezt  
tette Saul is. Azért teszi, mert azt  
gondolja, hogy ezzel az Úr  
törvényét szolgálja. Azt írja  
Lukács, hogy Saul „fújtatva” „az Úr  
tanítványai ellen fenyegetéseket

és mézárásokat” helyezte kilátásba (ApCsel 9,1): halálos és nem életadó a lehelete.

Olyan képet kapunk a fiatal Saulról, mint aki megalkuvást nem ismer, vagyis intoleráns azokkal szemben, akik másképp gondolkodnak, mint ő, abszolutizálja saját politikai és vallási identitását, és a másikat potenciális legyőzendő ellenséggé redukálja. Ideológus. Saulban a vallás ideológiává változott: vallási ideológiává, társadalmi ideológiává, politikai ideológiává. Csak miután Krisztus átforgatta őt, akkor kezdi tanítani azt, hogy az igazi harc „nem test és vér ellen folyik, hanem [...] a sötétség világának urai és a gonoszság lelkei ellen” (Ef 6,12). Azt tanítja majd, hogy nem az embereket kell legyőzni, hanem a rosszat, mely tetteiket szüli.

Saul dühös és vizályt szító állapota – Saul ugyanis dühös volt! – mindnyájunkat arra indít, hogy kérdezzük meg magunktól: hogyan élem a hitéletemet? Segíteni akarok-e másoknak, vagy ellenük vagyok? Az egyetemes Egyházhoz tartozom-e (melyben vannak jók és rosszak, mindenki beletartozik), vagy szelektív ideológia vezet? Istent imádom, vagy a dogmatikai formulákat? Milyen a vallási életem? Istenbe vetett hitem, melyet vallok, barátságossá vagy ellenségessé tesz engem azok felé, akik különböznek tőlem?

Lukács elbeszéli, hogy míg Saul szilárd eltökéltséggel a keresztény közösség kiirtására tör, az Úr a nyomában halad, hogy megérintse és magához fordítsa szívét. Ez az Úr módszere: megérinti a szívét. A Feltámadott kezdeményez: feltárja magát Saul előtt a damaszkuszi úton, és ezt az eseményt háromszor is elmondja az Apostolok cselekedetei (vö. ApCsel 9,3–19; 22,3–21; 26,4–23). A teofániák tipikus szópárján keresztül – fény és hang – a Feltámadott megjelenik Saulnak, és számon kéri testvérgyilkos

dühét: „Saul, Saul, miért üldözöl engem?” (ApCsel 9,4). A Feltámadott itt feltárja, hogy ő egy mindazokkal, akik hisznek benne: aki megüti az Egyház egyik tagját, az magát Krisztust üti meg! Az ideológusok is, akik az Egyház úgymond „tisztaságát” akarják, megütik Krisztust!

Jézus hangja megparancsolja Saulnak: „Kelj föl, és menj be a városba, ott majd megmondják neked, mit kell tenned!” (ApCsel 9,6). Saul feltápáskodik, de már semmit sem lát, megvakult. Erős, tekintélyes és független emberből gyenge, másokra szoruló és másoktól függő emberré válik, mert nem lát. Krisztus fénye el- és megvakította: „Így külsőleg is megmutatkozik, ami a belső valósága volt, a vaksága az igazsággal, a fényvel szemben, aki Krisztus” (XVI. Benedeknek a 2008. szeptember 3-i általános kihallgatáson mondott beszéde).

Ebből a Saul és a Feltámadott közötti, „test a testtel” való találkozásból egy olyan átalakulás kezdődik, amely Saul „személyes pászkáját”, húsvéti átmenetét mutatja: átmenetét a halálból az életbe: ami korábban dicsőség volt, az „szemétté” vált, melyet el kell dobni, hogy megkapja az igazi nyereséget: Krisztust és az életet őbenne (Fil 3,7–8).

Pál megkapja a keresztséget. Így Saul számára, ahogyan mindannyiunknak is, a keresztség egy új élet kezdetét jelzi, mely azzal jár, hogy új szemmel nézünk Istenre, önmagunkra és másokra, akik ellenségekből testvérekké válnak Krisztusban.

Kérjük az Atyát, adja meg, hogy Saulhoz hasonlóan mi is megtapasztaljuk a találkozást az ő szeretetével, mert csak az tudja a kőszívet hússzívvé alakítani (vö. Ez 11,15), olyanná, amely képes magába fogadni

„Jézus Krisztus érzéseit” (Fil 2,5).

Fordította: Tózsér Endre SP